

Komentáre k čítaniam ✘ Veľkonočná nedeľa C

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Vidieť znamená veriť

Prvé čítanie (Sk 10,34,37-43):

Ak by Ježiš nebol konal zázraky, mohol byť i tým najväčším učiteľom sveta, iba málo ľudí by mu bolo venovalo pozornosť. Ježiš však ukázal aj veľkú múdrosť Ducha, aj dal do pohybu obrovskú energiu. Ľudí aj učil, aj ich uzdravoval z pazúrov diabla, ako to dnes vysvetľuje pohanom Peter. A keď potom on sám zostúpil do pekiel, Boh ho vzkriesil znova k životu.

Peter uveril, pretože videl. Voči Tomášovi máme však sklon byť dosť tvrdí, lebo odmietol uveriť bez jasných dôkazov. Svedkovia, ktorých dnes vo svojej reči uvádza Peter mali všetci jednu výhodu: videli vzkrieseného Pána na vlastné oči. Peter v dnešnom čítaní tri krát spomína týchto svedkov, ktorí videli a uverili.

Pohania, ktorým Peter káže, však toto šťastie nemali; nevideli to, čo videl on. Ani my ho nemáme! No i napriek tomu sme aj my pozvaní k viere. Čo my však máme, je možnosť vidieť, ako sa kresťania navzájom milujú – alebo žiaľ občas i to, ako sa nemilujú. A presne toto je to, čo vidí i svet, keď sa pozerá na nás. Jediným svedkom o Kristovi, ktorý žije vo svete je Duch, ktorý je v činnosti v ľuďoch, ktorí uverili. Keď na nás ľudia z nášho okolia pozerajú, uverili by?

Druhé čítanie (Kol 3,1-4):

„Nechytaj, neskúšaj, ani sa nedotýkaj!“ Toto boli zákazy pre veriacich v Kolosách, na ktoré naráža Pavol vo svojom liste. Zameriavali sa skôr na tmu sveta, než na svetlo Krista. Pavol Kolosanov v dnešnom texte však vyzýva, aby sa radšej zaoberali vyššími vecami. Ak je človek Kristom vzkriesený, potom sa teší spoločenstvu čnosti, ako sú viera, nádej a láska. Ak by sme boli neustále ustarostení o rituálnu čistotu, vyzeralo by to, ako keby sme boli zo strachu pred hriechom v ustavičnej paranoji. A úmysel evanjelia však nie je takýto.

Veriaci sú často korisťou strachu, hanby a viny a často majú tendenciu odvracať svoj pohľad od krásy a dobroty radostnej zvesti a zameriavať sa na formality. Pavol je však jasný: „Hej, vy tam, nezomreli sme náhodou tomuto všetkému? Nemáme vari účasť na Kristovej smrti, aby sme tak mohli mať účasť aj na jeho sláve?“ Je pravda, náboženstvo sa chápe ako miesto, kde sa stretáme so svojím vnútorným zlom. No, či nepovedal Ježiš: „Choď mi z cesty, Satan!“? Cesta, ktorá je pred nami, je láska a tá odháňa každý dôvod na strach.

Evanjelium (Jn 20,1-9):

To ráno bolo ránom veľkej nervozity. Mária Magdaléna uteká k hrobu a nachádza ho prázdny. Anjel prichádza až neskôr. Keď Mária vidí iba prázdny hrob, uteká za inými, aby im to povedala. Používa slovo: „vzali ho“, čím dáva najavo, že hrob bol vykradnutý.

Peter hneď vyskočí na nohy a uteká k hrobu spolu s iným učeníkom. Tento tam príde prvý, no dovnútra iba nazrie. Nakoľko Mária prišla k nemu „ešte za tmy“, nevidela preto, čo videl on: plachty na zemi. Až Peter vstupuje do vnútra hrobu, a iba on jediný vidí ako prvý zvyšok príbehu: starostlivo poskladanú šatku, ktorú mal Ježiš na hlave, položenú osve. Keď toto uvidí, uverí.

Čomu veríme my? Ján chce, aby sme nad týmto – skôr, než sa v rozprávaní príbehu pohne ďalej –, uvažovali. Čo to znamená, že hrob je prázdny, že telo je preč, že plachty sú tu? Vykradli by vari nejaký zlodeji hrob človeka, ktorý zomrel bez haliera? Získali by niečo Rímania, keby boli jeho telo odniesli? Alebo židovskí vodcovia, ktorí boli vôbec radi, že už je mŕtvý? Kto by bol porozmätával telo a potom ho ukradol? A komu by bolo záležalo na tom, aby sa zdržal skladaním šatky?

Počas celých dvetisíc rokov kresťania nazývajú tento príbeh vzkriesením. On nie je len zmyslom Veľkej noci, ale je zmyslom kresťanstva vôbec. Čo vidíš ty, keď hľadáš do prázdneho hrobu?

Otázky na uvažovanie

- Čo považuješ vo svojom živote za zázraky? Sú tieto zázraky pre iných dôkazom vzkrieseného Krista?
- Ako ťa učili prežívať náboženstvo: ako niečo, čo v tebe vzbudzuje hanbu alebo lásku? Ako prežívaš svoju vieru dnes?
- Definuj si sám pre seba zážitok prázdneho hrobu a vysvetli, čo pre tento zážitok pre tvoj život znamená.

Činná odozva

Prines niekomu počas tohto týždňa nový život ako prejav tvojej veľkonočnej viery. Zavolaj niekomu alebo navštív niekoho, kto je osamotený. Podel sa s niekým o jedlo alebo spoločenstvo. Buď zdrojom radosti pre tých, s ktorými sa stretneš. Poskytni niekomu dôvod spievať Aleluja!

pripravil: MB@svd